

Млинівський державний технологічно-економічний коледж

Інструкційна картка Навчальна практика № 7.

Дисципліна: Внутрішні незаразні хвороби с/г тварин.

Вид заняття: навчальна практика.

Місце проведення: клініка коледжу, навчально-дослідне господарство.

Тривалість заняття: 270 хв.

Тема: Реєстрація хворих тварин. Заповнення журналу реєстрації хворих тварин, ведення історії хвороби.

Мета заняття: Навчити проводити реєстрацію хворих тварин; заповнювати журнал реєстрації хворих тварин; вести історію хвороби.

Методи: пояснення, демонстрація, бесіда, самостійна робота під керівництвом викладача слайд-супровід.

Матеріально-технічне забезпечення та дидактичні засоби, ТЗН: с/г тварини, журнали реєстрації хворих тварин, бланки історії хвороби, перкусійні молоточки і плесиметри, фонендоскопи, стетофонендоскопи, термометри, спирт, вата, мило, рукавички, рушники; слайди.

Література (основна та додаткова):

1. Судаков М.О., Береза В.І. та ін. Внутрішні незаразні хвороби сільськогосподарських тварин: Практикум. – К.: Вища школа, 1995. – 206 с. (стор. 201–204)
2. Судаков М.О., Цвіліховський М.І., Береза В.І. та ін. Внутрішні незаразні хвороби тварин / За ред. М.О. Судакова. - К.: Мета, 2002. – 352 с. (стор. 99–100)
3. Левченко В.І., Влізло В.В., Кондрахін І.П. та ін. Клінічна діагностика внутрішніх хвороб тварин / За ред. В.І Левченка. – Біла Церква, 2004. – 608 с. (стор. 201–204)

Самостійна робота

Зміст, послідовність виконання завдань.

Завдання 1. Заповнити журнал реєстрації різних видів хворих тварин.

Методичні вказівки

Журнал реєстрації хворих тварин заповнюється за наступною формою:

ЖУРНАЛ реєстрації хворих тварин

Порядковий номер		Число, місяць прийому тварини	Господарство, прізвище та ініціали власника тварини, адреса	Вид, стать, вік, кличка, інд. номер тварини	Коли захворіла тварина, дата
первинний облік	повторний облік				

Діагноз хвороби		Додаткові дослідження, клінічні ознаки, лікувальна допомога, рекомендації	Закінчення хвороби, дата	Особисті відмітки, прізвище куратора
попередній	заключний			

Завдання 2. Заповнити історію хвороби.

Методичні вказівки

Історія хвороби – це запис усіх відомостей про хвору тварину, які відображують причини й умови виникнення хвороби, результати клінічних і лабораторних досліджень, діагноз, перебіг хвороби й ефективність застосованого лікування. Вона є офіційним ветеринарним клінічним документом, який оформляється на кожну тварину, що перебуває на стаціонарному лікуванні у клініці лікувального закладу або безпосередньо в господарстві. Цей документ характеризує діяльність ветеринарного спеціаліста, дає змогу оцінити якість діагностичної і лікувальної роботи ветеринарної установи, бо, користуючись ним, можна легко відновити все те, що було помічено, і все те, що було зроблено під час лікування хворої тварини. Крім того, історія хвороби є цінним матеріалом для науково-дослідної і статистичної роботи.

Правильне ведення історії хвороби дає змогу вести облік захворювань, вивчати умови, причини й динаміку розвитку хвороби протягом ряду років, оцінювати ефективність лікувальних і профілактичних заходів.

Робота над історіями хвороби потребує систематичного вивчення спеціальної літератури і тим самим сприяє підвищенню кваліфікації ветеринарного спеціаліста.

Історія хвороби складається з чотирьох розділів:

- 1) загальні відомості про хвору тварину;

2) дані дослідження хворої тварини в день переведення її на стаціонарне лікування;

3) опис перебігу хвороби, додаткових досліджень і застосованого лікування;

4) висновок про хворобу (епікриз).

Історію хвороби пишуть на спеціальному бланку, який складений відповідно до форми № Іа-вет., сільгоспоблік.

У першому розділі записують реєстраційні відомості про тварину, а потім анамнестичні дані, які сповіщає господар або особа, що доглядає тварину.

У другому розділі (*Status praesens*) записують відомості про загальне клінічне дослідження і дослідження систем організму з урахуванням результатів спеціальних (інструментальних) і лабораторних досліджень. На основі всебічного дослідження хворої тварини пишуть початковий і остаточний діагнози.

У третьому розділі історії хвороби (*Decursus morbi et therapia*) записують щоденні спостереження за перебігом хвороби і результати лікування хворої тварини за такою формою:

Дата	Т		П		Д		Перебіг хвороби	Лікування
	Р	В	Р	В	Р	В		

Температуру тіла, частоту пульсу й частоту дихання визначають і записують два рази на день (вранці і ввечері), а в тяжко хворих тварин — частіше (наприклад, через кожні дві години протягом доби).

У графі «Перебіг хвороби» вказують всі зміни стану тварини після надходження її на стаціонарне лікування або при щоденному спостереженні в господарстві. Записи мають відбивати з вичерпною повнотою всі зміни, які відбулися протягом доби в загальному стані хворої тварини та в окремих її органах і системах. У цій же графі записують дані різних досліджень, які проводились у процесі спостереження за твариною, а також помічені поліпшення або погіршення (ускладнення) її стану.

В останній день перебування тварини в стаціонарі слід більш детально описати її стан і кінець хвороби.

У випадку набряку легень, тимпанії рубця, кровотеч, отруєння та інших захворювань з гострим перебігом клінічні спостереження за хворими тваринами треба записувати частіше — через одну-дві години, а інколи й через кілька хвилин. При затяжному перебігу хвороби, коли виявляються значні порушення функцій органів і доводиться змінювати план лікування, доцільно записувати етапні висновки про захворювання, де слід характеризувати стан організму на даний день і давати обґрунтування зміни курсу лікування.

В графі «Лікування» записують весь комплекс лікувальних заходів за кожний день. Режим утримання і дієту можна призначати на кілька днів наперед, але в день зміни слід записати нові призначення. В цій же графі

записують і всі лікувальні процедури, повні рецепти лікарських форм із зазначенням доз і способів застосування.

Результати досліджень крові, сечі, шлункового вмісту або шлункового соку, калу, ексудатів, транссудатів, оформлених на відповідних бланках, а також електрокардіограми і рентгенограми підшивають у вигляді додатку до історії хвороби.

У четвертому розділі історії хвороби (Epicrisis) відмічають особливості захворювання і результати лікування, дають аналіз випадків, які спостерігалися.

Закінчену історію хвороби підписує ветеринарний лікар або куратор і ставить дату її повного оформлення.

Завдання 3. Написати епікриз історії хвороби.

Методичні вказівки

Епікриз пишеться в кінці історії хвороби у стислій зрозумілій формі: записують діагноз і його обґрунтування, етіологію і патогенез захворювання, особливості перебігу хвороби, ефективність проведеного лікування, стан тварини в момент виписки, подальший режим утримання і використання, а також лікування, якщо в ньому є потреба. Господарству даються рекомендації з профілактики подібного захворювання серед інших тварин.

В академічних історіях хвороби епікриз пишуть більш детально, з аналізом захворювання на основі наявних матеріалів. Такий аналіз привчає спеціалістів-початківців до логічного мислення і є важливим етапом поєднання теорії і практики. Епікриз у цих історіях хвороби слід писати за таким планом.

1. Визначення хвороби. При цьому треба дати загальний опис захворювання і охарактеризувати форму його прояву в конкретному випадку.

2. Етіологія захворювання. Вказують причини захворювання взагалі і дають аналіз сприятливих причин, що зумовлюють виникнення хвороби в конкретному випадку (з урахуванням анамнезу й особистого спостереження).

3. Описують патогенез захворювання на основі літературних джерел, а потім розвиток хвороби у хворої тварини. Тут же розкривають механізм патологічного процесу і характер змін функцій у хворому організмі (пояснюють виникнення симптомів), виявляють особливості в стані організму, які негативно впливали на перебіг хвороби і заважали видужанню.

4. Спочатку описують характерні ознаки захворювання, потім відмічають найважливіші клінічні симптоми, виявлені під час дослідження хворої тварини (з урахуванням додаткових методів дослідження, які підтверджують діагноз), і особливості клінічного прояву хвороби. Тут описують також обґрунтування діагнозу і наводять диференційний діагноз.

5. Обґрунтування лікування. Вказують лікування даного захворювання, а також наводять план лікування і обґрунтування потреби в застосуванні способів лікування. Зазначають, які методи лікування виявилися найефективнішими, а які були менш дієвими. Якщо тварину оперували, описують метод операції. Призначають режим утримання і годівлі хворої тварини.

6. Висновок при закінченні лікування. Повідомляють, чим закінчилося лікування тварини, дають поради з приводу подальшого поводження з нею, вносять пропозиції щодо профілактики подібних захворювань у господарстві. При летальному кінці записують результати патолого-анатомічного розтину, порівнюючи їх з даними клінічного дослідження, і додають до історії хвороби протокол розтину.

Висновок.

Після виконання завдань студенти повинні

Знати: Методику реєстрації хворих тварин; заповнення журнал реєстрації хворих тварин; ведення історії хвороби.

Вміти: Проводити реєстрацію хворих тварин; заповнювати журнал реєстрації хворих тварин; вести історію хвороби.

Заключний інструктаж і завдання додому

1. Оформлення звіту навчальної практики в зошиті.
2. Прибирання робочих місць.

Л. 1. С. 201–204.

Л. 2. С. 99–100.

Л. 3. С. 201–204